

521. Üdviteli érzet Jézus enyém

Rendeltetek téged világosságnak a pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a földnek széléig. Apostolok csel. 13, 47.

Andantino.

Knapp József.

1. Üdv-te-li ér-zet Jé-zus e-nyém! E-zen fe-let-te ör-ven-dek
2. Ó-römmel tel-jes o-da-a-dás. Üd-vő-zí-tóm be be-ol-va
3. Üdv-te-li bé-keszent nyu-ga-lom; Jé-zus ö-lé-ben megnyugha-

én. A dí-cső mennyek ö-rö-kö-se, Szaz üdvösségnek egy ré-sze-sel.
dás. Is-te-ni bé-ke lak-ja szí-ve-m, Az Ó-tör-vé-nye én ö-röme-ni
tom. Ezt tudni oly jó, ezt tu-dom én, Jé-zu-sé lettem s Jé-zus enyem!

Kar. Andante.

Ó-rök-re zen-gem ez é-ne-ke-t: Jé-zus-ban-

bi-rom az üd-vő-met! Ör-vend-ve zen-gem: Jé-zus e-

nyém! Jé-zust dí-csé-rem ö-rök-re én!

522. Üres kézzel menjek?

Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok. Pál lev. Efézusbel. 5, 16.

Bensőleg.

Stebbinga G. C.

1. Ü-res kéz-zel men-jek-é el s úgy áll-jak az Úr e-lőtt?
2. Jé-zu-som meg vál-toit engem, nem ret-te-gem a ha-lált;
3. Bár jön-né-nek új-ra visz-sza kár-ba-ve-szett é-ve-im,
4. Kér-lek hát oh ke-resz-tyé-nek, i-de-jén mű-köd-je-tek,

Egy lel-ket sem hoz-has-sak el s gyü-mölcs-te-len néz-zem Őt?
De ü-re-sen meg-je-len-ni: fáj-la-lom e lel-ki kárt.
Jé-zu-som-nak hõn szol-gál-ni tõ-re-ke-d-ném hí-ven én.
S mi-e-lõtt a nap le-men-ne, sok lel-ket meg-ment-se-tek.

Ü-res kéz-zel men-jek-é el s úgy áll-jak az Úr e-lőtt?

Egy lel-ket sem hoz-has-sak el, gyü-mölcs-te-len néz-zem Őt.